

своитѣ хронологически несъобразности, този паметникъ съдържа нѣкои сведения, които заслужаватъ особено внимание. Въ грамотата се разказва за появата на чудотворната икона на св. Георгия въ манастира Зографъ и за извършенитѣ отъ нея чудеса: **И слышавъ цр Іѡн'нъ Тръновскы чюдѣса, дивѣ се видѣшомъ ѿ сѣѣ^м мѣницѣ такоу даровав'шоу и^х, и ѿ пѣ^мшиг се и сз ни^м патріарха Тръновскы Θεωφίла(κ)т, и по^мшиг се въсы възкоупа единодоушнѡ и придоше въ Гѣ^мти горѣ Іѡан'сѣѣн, идѣже вѣша сѣы образъ написанъ дх^мсѣым^м. Припадшеа поклоннише се емъ сз слызани м'ногы и сз въздихани и даръ принасшѡа дѣсѣтъ окаа златикъ и дароваше сѣго образа самописан'наго, и възрадваше се радѡстію вѣкликѡю и слывѣше гдѣ бѣ и сѣго вѣликомѣ^меника х^сѡа Γεωργіа и сътворише тръжестве сѣмъ мѣ^меникѣ х^сѡѣ Γεωργію, априліа мѣ^мца кѣ днѣ, и въ^м тръжестве... до кз днѣ³⁷). Името на царь Иванъ Асѣня II се споменува и по-нататѣкъ, между многото несъобразности, при опредѣлянето на границитѣ на манастирскитѣ владения. Нѣкои отъ тѣзи граници били опредѣлени по**

ния и списася... Спиридономъ іеросхимонахомъ, изд. В. Н. Златарски (София 1900), с. 81 сл. За тази легенда ср. и у Стоиловъ, п. с., с. 451; една византийски преправка е обнародвана отъ Σπ. Λαμπρος, Τα Πατρια του Αγίου ορους (= Νεος Ελληνοφιμων, IX, 1—2. 1912, pp. 130—131).

³⁷) Вж. грѣккия текстъ у Geizet, ib., p. 525, 67—77: Καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης τοῦ Τουρνάβου τὰ θαύματα ἐθαυμάζετο τὸ γινόμενον παρὰ τοῦ ἁγίου μάρτυρος καὶ αὐτὸς παρακινήσας καὶ σὺν αὐτῷ ὁ πατριάρχης τοῦ Τουρνάβου Θεοφύλακτος καὶ παρακινήσαντες ἅπαζ ἅπαντες ἐν μίᾳ καρδίᾳ ἤλθασιν εἰς τὸ "Ἅγιον ὄρος τοῦ "Αθω, ὁποῦ ἦτον ἡ ἁγία εἰκὼν ἱστορημένη ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ προσπέσαντες προσεκύνησαν αὐτῷ μετὰ πολλῶν δακρύων καὶ στεναγμῶν καὶ δῶρα προσέφερον ἰ ὡκάδες φλουρία, καὶ τὰ ἐχάρησαν τῷ ἁγίῳ προσώπῳ, τῷ αὐτῷ ἱστορήτῳ, καὶ ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην, δοξάζοντες κύριον τὸν θεὸν καὶ τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Γεωργίου καὶ ἐποίησαν πανήγυριν τοῦ ἁγίου τοῦ ἀπρηλίου κῦ καὶ ἐγένετο ἡ πανύγυρις ἕως τὰς κς; ср. Соловьев — Мошин, п. с., с. 362. На личността на турската дума OKAD (ὡκάδες) въ текста бѣ обърналъ внимание още Априловъ, п. с., с. 214. Ю. Трифоновъ, Началото на второто българско царство въ нашитѣ истории отъ втората половина на XVIII в. (= СпБАН, LVIII. 1939, сс. 47—72, особено сс. 64—72) посочи, че подъ тръновски патриархъ Теофилактъ въ наши исторически творби отъ онова време е билъ посочванъ прочутиятъ Теофилактъ Охридски. Той смѣта, че това тѣхно сведение е било заето изъ „Сводната зографска грамота“ (п. с., с. 68).